

SUUR PLAAN

Kaie Kõrb:

kunagi ütlesin, et kõige tähtsam on armastus. Nüüd ütlen, et tervis on veel tähtsam

Üks Eesti kõigi aegade armastatumaid baleriine Kaie Kõrb ei sära enam lavalaudadel, kuid aitab koolijuhina kaasa sellele, et Eesti ballett kehtaks.

Tiina Kruus
tiina.kruus@lehed.ee

Ilmar Saabas
fotograaf

Vanas roosas majas Toompeal, kus asub Tallinna balletikool, on esmapilgul aeg seisma jäänud – kool on püsinud selles kohas aastakümneid ja põrandad on aja jooksul tulevaste tantsijate jalajälgi tihedalt täis tipitud. Juunis tähistab balletikool 75. sünnipäeva, aga uuendustöid selles mälestusi täis majas enam plaanis ei ole – järgmisel sügisel avatakse Pärnu maanteel õnnepalee kõrval uus ja moodne muusika- ja balletikool.

Balletikooli juht Kaie Kõrb tuleb uksele vastu, visiir näo ees, ja kutsub kaasa. Ta julgeb juba – tõsi küll, piisavat distantsi hoides – võõras-tega suhelda, sest esimese vaktsiinidoosi on ta õpetajana saanud. Vestleme ühes kabinetis, mille kõrval asub koolijuhina enda oma, kus parajasti ootab kannatamatult lemmik, spanjel Sunny, kes käib perenaisega alati kaasas.

Kui praegu on Kaie Kõrb koolijuht, siis suurema osa eestlaste jaoks on ta Eesti üks säravaim baleriin, kes nautis hiilgeaastatel nii erialast edu kui ka rahva armastust. Baleriini kuninglik kehahoiak ja nõtkus pole Kaie Kõrbist kuhugi kadunud ka nüüd, kui ta tähistab 1. aprillil 60 aasta juubelit.

Kutsusite juttu ajama Toompeale balletikooli. Kas teie kool polegi suletud?

Meil on kutsekoolina osaliselt praktikaõpe lubatud. Kui teised klassid on kaugõppel, siis minul on lõpuklass, kellega valmistume klassikalise tantsu riigieksamiks. Mul on ainult kaheksa õpilast suure saalis, hoiame reeglitest kinni.

Kuidas laste meeleolu on?

Ma tajun, et on raske. See pole praegune probleem, vaid kestab eelmisest aastast saadik. Peab olema vormis, kogu aeg treenima, aga siis on jälle paus, siis pannakse teater kinni. Teadmatuse tekitab stressi või isegi depressiooni.

Kuidas tunnete ennast balletikooli juhina?

Alustasin siin üheksa aastat tagasi. Mulle meeldib väga juht olla, kuigi töö ei ole kerge, vastu-

tus on väga suur. Naudin oma tööd, sest tegelen armastatud alaga. Tantsumaailm annab palju eri võimalusi enda teostamiseks ka väljaspool lava.

Kas vastab tõele oletus, et endist balletivaimustust praegu enam Eestis pole? Kui palju on balletihuvilisi lapsi?

Eks ta natuke keeruline on, peame ju pidevalt taset hoidma ja kasvatama. Eesti on väike, me ei saa öelda, et huvi on siin sama nagu suurriikides. Poiste seas on huvi veel väiksem – neid tuleb meile näpuotsaga igal aastal –, aga ikkagi tuleb!

Tüdrukuid võiks ka rohkem katsetele tulla, et valik oleks suurem ja kooli pääseksid parimad.

Unistan, et teatrite truppides oleks rohkem meie kooli lõpetanuid. Selleks peame rohkem tööd tegema, et anda teatrile seda taset, mida meilt oodatakse.

Tänapäeval nurisetakse laste vähese kehalise aktiivsuse ja ülekaalu pärast. Kas teie vastuvõtukatsetel on seda suundumust ka näha?

Väga haruldane on tõesti väga vähe, lapsed on pikemad ja suuremad. On juhtunud, et me ei saa heade eeldustega last vastu võtta liigse kaalu või pikkuse tõttu.

Aga veel rohkem olen märganud, et meile tuleb vähem venekeelseid lapsi. Balletikoolis on eestikeelne lõimitud õpe, keelekümbel, mis toimib tänu meie õpetajatele ülihästi. Vene lastel, kes tulevad meile õppima väljastpoolt Eestit, on suur motivatsioon: nad soovivad tasuta õppida, saada heaks tantsijaks. Meile on tulnud Peterburist 8. klassi õpilasi, kes õpivad ära eesti keele ja teevad 9. klassis eesti keele eksami viiele.

Kuidas teie arvates Eesti balleti käsi käib?

Eesti ballett on praegu väga rahvusvaheline. Estonia balletijuht Linnar Looris on öelnud, et ta tahaks teatrisse rohkem meie kooli ▶

Koduses Tammneeme rannas. Pärnus sündinud tüdrukule on meri alati oluline olnud.